

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 50935

гр. София, 05.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 40 СЪСТАВ, в закрито заседание на
пети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ

като разглежда докладваното от СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ Частно
гражданско дело № 20241110108232 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 411 ГПК.

Образувано е по заявление на /фирма/ за издаване на заповед за изпълнение по
чл. 410 ГПК срещу В. В. В. за парични вземания, включващи 997,05лв. – неустойка по
чл. 6.2 от договора и 443,08лв. – такси.

Съгласно чл. 7, ал. 3 ГПК съдът следи служебно за наличието на неравноправни
клаузи в договор, сключен с потребител, а съгласно чл. 411, ал. 2, т. 3 ГПК съдът
отказва издаването на заповед за изпълнение, когато искането се основава на
неравноправна клауза в договор, сключен с потребител, или е налице обоснована
вероятност за това.

Съдът намира клаузата, на която почива вземането, за нищожна.

Вземането за неустойка почива на клаузата на чл. 6.1 и чл. 6.2. от договора, в
която е предвидено задължението на заемателя в срок до три дни от сключване на
договора да предостави на заемотателя едно от следните обезпечения: банкова
гаранция или поръчител, като при неизпълнение дължи неустойка.

Сключеният между заемотателя и заемателя договор за заем има
характеристиките на договор за потребителски кредит по смисъла на чл. 9 ЗПК, поради
което в отношенията между страните приложение намират нормите на ЗПК и ЗЗП, тъй
като ответникът има качеството на потребител. Тази клауза изпълва характеристиките
на неравноправна такава по смисъла на чл. 143 ЗЗП, тъй като е уговорена във вреда на
потребителя, не отговаря на изискванията за добросъвестност и води до значително
неравновесие в правата и задълженията между страните. Същата попада под
хипотезата на чл. 143, ал. 2, т. 5 ЗЗП, тъй като задължава потребителя при
неизпълнение да заплати необосновано висока неустойка. Уговореното задължение на
кредитополучателя за предоставяне на обезпечение чрез поръчителство или банкова
гаранция има за цел кредиторът да получи допълнително възнаграждение върху
стойността на отпуснатия заем, което представлява заобикаляне изискванията на (ЗПК)
и води до нейната нищожност съгласно чл. 21, ал. 1. Кредиторът е длъжен преди
сключване на договора за кредит да оцени кредитоспособността на потребителя, като
извърши справки в достъпните му бази данни и регистри и ако прецени, че не е
достатъчно платежоспособен, разполага с възможността да откаже предоставянето на
заемните средства. На практика тази клауза прехвърля риска от неизпълнение на
задълженията на финансовата институция (вменени ☐ с нормата на чл. 16 ЗПК) за
предварителна оценка на платежоспособността на длъжника върху самия длъжник и

води само до допълнително увеличаване на размера на задълженията по договора. Наред с това, неустойката е договорена за неизпълнение на акцесорно задължение, което не е свързано пряко с претърпени вреди от неизпълнение на главното задължение на потребителя за връщане на заетата сума. Уговорена по този начин, неустойката очевидно излиза извън присъщите □ обезпечителна и обезщетителна функции и цели само и единствено постигане на неоснователно обогатяване за кредитора, поради което същата се явява нищожна и поради противоречието ѝ с добрите нрави – чл. 26, ал. 1 ЗЗД.

По изложените съображения, съдът приема, че заявлението следва да бъде отхвърлено за горепосочената сума.

Заявлението следва да бъде отхвърлено и за претендираните такси поради неизпълнение на дадените от съда указания. С разпореждане от 20.02.2024г. съдът е указал на заявителя да опише какво представляват таксите и от къде произтичат, като заявителят не е изпълнил дадените указания, което е основание за отхвърляне на заявлението съгласно чл. 411, ал. 2, т. 1 ГПК. Освен това, би могло да се допусне, че е налице обоснована вероятност тези такси също да почиват на неравноправни клаузи.

Воден от горното, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ заявление вх. № 45422/12.02.2024г. на /фирма/ за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу В. В. В. за следните суми: 997,05лв. – неустойка по чл. 6.2 от договора и 443,08лв. – такси.

УКАЗВА на заявителя, че за отхвърлените вземанията може да предяви осъдителен иск в 1-месечен срок от влизане в сила на разпореждането.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред СГС в едноседмичен срок от връчването му на заявителя.

Съдия при Софийски районен съд: _____